

Dosar nr. 23365/3/2016

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR : 1547
 Ședința publică de la 02.05.2017
 Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: MIHAELA RĂCNEA
GREFIER: PETRONELA COTICI

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe *reclamanta SC MIRACO SRL*, în contradictoriu cu *pârâtul GUVERNUL ROMÂNIEI*, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamanta, prin reprezentant legal Savu Constantin.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care:

Curtea, verificându-și competența în baza art.131 Cod proc. civ. , constată că este competentă să soluționeze prezenta cauză, în temeiul disp. art. 96 alin. 1 Cod proc. civ. raportat la disp.art.10 Legea nr.554/2004.

Văzând că nu mai sunt alte cereri sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente atât asupra fondului, cât și asupra excepțiilor invocate prin întâmpinare.

Reclamanta, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și obligarea pârâtului Guvernul României la punerea în aplicare a programului „Un nou model social inventiv de creștere și dezvoltare economică rapidă a României, umanizat și adaptat la globalizare, de creștere rapidă a bunăstării tuturor românilor”.

Curtea, în conformitate cu prevederile art. 394 Noul Cod Procedură civilă, declară dezbaterile încheiate și reține cauza spre soluționare.

C U R T E A,

Asupra acțiunii de față:

Prin sentința civilă nr. 267/17.01.2017 , Tribunalul București a declinat competența de soluționare a cauzei privind pe reclamanta *SC MIRACO SRL*, în contradictoriu cu pârâtul *GUVERNUL ROMÂNIEI*, în favoarea Curții de Apel București – Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, sub număr de dosar 23365/3/2016, reclamanta Miraco S.R.L. a solicitat obligarea pârâtului Guvernul României să elimine neajunsurile generalizate produse de peste 25 ani în economie și în viața românilor, prin aplicarea unui Model social al sărăcirii și îndatorării treptate a României și înlocuirea acestuia conform ofertei de cesiune adresată Guvernului în 10 decembrie 2015 cu nr.15D/12765, rămasă fără răspuns, cu un „Nou Model social inventiv de creștere și dezvoltare economică rapidă a României, umanizat și adaptat la globalizare, de creștere rapidă a bunăstării tuturor românilor”, elaborat de Centrul de cercetare și proiectare pentru industrie a societății Miraco S.R.L.

Prin întâmpinarea depusă prin serviciul registratură la data de 11 august 2016, pârâtul Guvernul României a invocat excepția nulității acțiunii, apreciind că reclamanta nu a precizat în mod corespunzător obiectul și cauza juridică a cererii și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază pretențiile acestuia față de Guvernul României, și excepția lipsei calității procesuale

pasive, nefiind întrunite în cauză condițiile răspunderii juridice administrative a Guvernului României referitoare la adoptarea unui act administrativ nelegal sau la nesoluționarea în termen a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

La primul termen de judecată, în ședința publică din 8 noiembrie 2016, instanța a pus în vedere reclamantei să precizeze în fapt și în drept cererea de chemare în judecată.

Prin Încheierea din 9 decembrie 2016 pronunțată de Tribunalul București – Secția a IV-a Civilă, s-a dispus conexarea dosarului nr.23371/3/2016, la dosarul nr.23365/3/2016, cu termen de judecată la data de 17 ianuarie 2017.

La termenul de judecată din 17 ianuarie 2017, instanța a invocat excepția necompetenței materiale a tribunalului în soluționarea prezentului litigiu, în temeiul art.10 alin.(1) din Legea nr.554/2004, reținând următoarele:

Conform art.96 pct.1 C.proc.civ., curtea de apel judecată în primă instanță cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale.

Potrivit art.10 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscale ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.

În prezenta cauză, reclamanta Miraco S.R.L., prin reprezentant legal Savu Constantin, a solicitat obligarea pârâtului Guvernul României să elimine neajunsurile generalizate produse de peste 25 ani în economie și în viața românilor, prin aplicarea unui Model social al sărăcirii și îndatorării treptate a României și înlocuirea acestuia conform ofertei de cesiune adresată Guvernului în 10 decembrie 2015 cu nr.15D/12765, rămasă fără răspuns, cu un „Nou Model social inventiv de creștere și dezvoltare economică rapidă a României, umanizat și adaptat la globalizare, de creștere rapidă a bunăstării tuturor românilor”, elaborat de Centrul de cercetare și proiectare pentru industrie a societății Miraco S.R.L.

Tribunalul a calificat obiectul cauzei ca fiind refuz nejustificat de soluționare a unei cereri, act administrativ asimilat potrivit art.2 alin.(2) din Legea nr.554/2004.

În conformitate cu prevederile Legii nr.90/2001, cu modificările și completările ulterioare, Guvernul României este autoritate publică a puterii executive, care funcționează în baza votului de încredere acordat de Parlament și care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice. Guvernul are rolul de a asigura funcționarea echilibrată și dezvoltarea sistemului național economic și social, precum și racordarea acestuia la sistemul economic mondial în condițiile promovării intereselor naționale. Guvernul se organizează și funcționează în conformitate cu prevederile constituționale, având la bază Programul de guvernare acceptat de Parlament.

Prin urmare, acțiunea fiind formulată în contradictoriu cu o autoritate a administrației publice centrale, Tribunalul constată că în speță competența materială de soluționare a cauzei aparține curții de apel în primă instanță și nu tribunalului, în conformitate cu dispozițiile art.96 pct.1 C.proc.civ. coroborate cu cele ale art.10 alin.(1) din Legea nr.554/2001.

Pentru aceste motive, având în vedere caracterul de ordine publică al normelor de competență materială, potrivit art.129 alin.(1) pct.2 C.proc.civ., în temeiul art.132 coroborat cu art.96 pct.1 C.proc.civ. și art.10 alin.(1) din Legea nr.554/2004, instanța a admis excepția necompetenței materiale invocată din oficiu și a declinat competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ în favoarea Curții de Apel București – Secția Contencios administrativ și Fiscal.

Astfel investită cu soluționarea cauzei de fată, Curtea constată următoarele:

Pentru primul termen de judecată stabilit, reclamanta a depus două note de ședință prin care a arătat că obiectul cererii precizate se referă la oferta de cesiune adresată Guvernului la data de 10.12.2015 cu nr. 15D/12765, care a rămas fără răspuns, fiind evident că obiectul acțiunii se circumscrie domeniului reglementat de Legea 64/1991 privind brevetele de invenții, sens în care a invocat disp. art. 46 din lege. A mai arătat că s-a adresat instanței pentru ca aceasta să oblige Guvernul României să aplice Noul model social inventiv.

Curtea apreciază că este competentă să soluționeze acțiunea de față, întrucât:

Acțiunea a fost înregistrată inițial pe rolul Tribunalului București, iar instanța a pus în vedere reclamantei, la primul termen de judecată, să-și precizeze cererea.

Prin înscrisul de la fila 75 ds. atașat, reclamanta s-a conformat acestei solicitări, precizând obiectul judecății după cum urmează:

A chemat în judecată Guvernul României potrivit Legii 554/2004 pentru că înalții funcționari ai statului nu au răspuns în termen legal și corespunzător la oferta - scrisoare de cesionare a unui „Nou model social inventiv de creștere și dezvoltare economică rapidă a României, umanizat și adaptat la globalizare, de creștere rapidă a bunăstării tuturor românilor”.

Reclamanta a susținut că prin aplicarea noului model social inventiv, s-ar fi obținut o creștere suplimentară a PIB, cu peste 70 miliarde lei, pentru anul 2016, și cu peste 130 miliarde de lei, pentru anul 2017, bani cu care se pot îndestula cu prisosință și în mod garantat bugetele subfinanțate, de la sănătate, educație, armata, dezvoltare rurală, a altor categorii instituționale bugetare și foarte important, creșterea punctului de pensie astfel încât să reprezinte cel puțin 45% din salariul mediu pe economie. Numai în acest fel s-ar putea înlătura modelul social al sărăcirii și îndatorării treptate, practicat în prezent și legalizat în prezent prin Programul de Guvernare.

În raport de aceste precizări ale reclamantei, tribunalul și-a declinat competența în favoarea Curții de Apel București, temeiurile legale indicate în hotărâre fiind corecte.

Prin urmare, curtea apreciază că, la momentul sesizării acestei instanțe, reclamanta nu mai este în termenul legal de modificare a acțiunii prevăzut de art. 204 C.P.C.

Totodată, așa cum însăși reclamanta a arătat prin mai multe cereri depuse la dosar, inclusiv prin cele depuse la Curte, demersul său judiciar vizează refuzul pârâtului de a-i răspunde favorabil cererii adresate Guvernului cu nr. 15D/12765 din data de 10.12.2015, privind cesionarea Noului model social, precum și obligarea acestuia de a aplica noul model social propus.

În considerarea celor anterior menționate, Curtea apreciază că este competentă să soluționeze acțiunea, potrivit art. 10 alin. 1 din Legea 554/2004.

Conform dispozițiilor prev. de art. 248 C.Pr.Civ., instanța va analiza mai întâi excepțiile invocate prin întâmpinare de către pârâtul - Guvernul României, excepții pe care le apreciază ca fiind neîntemeiate întrucât:

Excepția nulității acțiunii motivată de neprecizarea obiectului judecății în raport de prev. art. 196 CV. Pr. Civ., nu poate fi reținută având în vedere faptul că reclamanta a îndeplinit această obligație conform solicitării instanței formulate la primul termen de judecată.

Nu poate fi reținută nici excepția lipsei de calitate procesuală pasivă a Guvernului României, întrucât această autoritate publică centrală este chemată în judecată prin acțiunea formulată de reclamanta SC MIRACO SRL, constatând însă că motivarea pentru care a fost invocată această excepție privește de fapt neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, urmând a fi analizată odată cu fondul.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Așa cum s-a stabilit anterior, obiectul judecății în cauza dedusă judecății - înregistrată sub nr. 23365/3/2016, dosar la care a fost conexas dosarul nr. 23371/3/2016 al Tribunalului București, prin încheierea pronunțată la data de 09.12.2016 de Tribunalul București, declinat spre competență soluționare la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal - se referă la refuzul nejustificat la pârâtului – Guvernul României de a soluționa cererea reclamantei privind aplicarea Noului model social.

Acțiunea reclamantei se circumscrie astfel refuzului nejustificat de a soluționa o cerere definit de legiuitor prin dispozițiile prev. de art. 2 alin. 1 lit. i din Legea nr. 554/2004, ca fiind ” exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane”.

Așa cum literatura și practica judiciară în materie au arătat, un refuz de rezolvare a unei cereri, supus cenzurii instanței de contencios administrativ, presupune ca între petiționar și autoritatea căreia i se adresează cererea să existe un raport de drept administrativ, iar cererea să se refere la drepturi și obligații care să facă parte din obiectul unui astfel de raport juridic.

Prin urmare, interpretând art. 2 alin. 1 lit. i în corelație cu prevederile art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, ce reglementează soluțiile pe care le poate pronunța instanța, se ajunge la

concluzia că pe calea contenciosului administrativ poate fi supus controlului de legalitate refuzul rezolvării cererilor de emitere a unui act administrativ, de eliberare a unui certificat, adeverință sau alt înscris, de efectuare a unei operațiuni administrative sau de executare a unei obligații printr-un act administrativ favorabil reclamantului.

În practica instanțelor de contencios administrativ s-a conturat concluzia că în analizarea refuzului nejustificat trebuie clarificată natura dreptului recunoscut de lege la care se referă cererea , în sensul că se încadrează în această prevedere legală acțiunile care decurg din refuzul nejustificat de rezolvare a unei cereri privind un drept ce intră în conținutul unui raport de drept public administrativ.

Or, refuzul nejustificat invocat de reclamanta SC MIRACO SRL vizează refuzul Guvernului României de a pune în practică aplicarea „Noului model social inventiv de creștere și dezvoltare economică rapidă a României, umanizat și adaptat la globalizare, de creștere rapidă a bunăstării tuturor românilor” elaborat de centrul său de cercetare și proiectare - act care nu poate fi calificat ca fiind un act administrativ în înțelesul Legii nr. 554/2004, astfel cum acesta a fost definit prin art. 2 alin. 1 lit. c, ca fiind ” actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării legii sau executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”, și nici ca fiind un act administrativ asimilat, astfel cum acesta a fost definit prin art. 2 alin. 2 din Legea 554/2004, conform căruia.”se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.,,

Totodată, instanța reține că solicitarea reclamantei privește de fapt exercitarea atribuțiilor Guvernului, apreciind astfel că actul de guvernare nu poate fi supus controlului judecătoresc nici din perspectiva prevederilor constituționale, respectiv, a dispozițiilor prevăzute de art. 1 alin. 4 din Constituție, potrivit cărora :” Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă , executivă și judecătorească”, precum și a dispozițiilor prevăzute de art. 102 alin. 1 din Constituție prin care se arată că:” Guvernul, potrivit programului sau de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a Administrației Publice”.

În considerarea celor anterior menționate, instanța constată că cererea reclamantei nu îndeplinește condițiile de admisibilitate ale acțiunii în contencios administrativ , în raport de prev. art. 1 și 2 lit. 2 din Legea nr. 554/2004, motiv pentru care, în temeiul art. 18 din aceeași lege, respinge ca inadmisibilă acțiunea formulată de către reclamanta SC MIRACO SRL.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamanta **SC MIRACO S.R.L.**, cu sediul în București, strada Sabinelor nr.44(52), sector 5, în contradictoriu cu pârâțul **GUVERNUL ROMÂNIEI**, cu sediul în București, Piața Victoriei nr.1, sector 1.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.05.2017.

**PREȘEDINTE,
MIHAELA RĂCNEA**

**GREFIER,
PETRONELA COTICI**

Red/tehored: MR/PC
Data red.: 12.05.2016

CONFORM CU
ORIGINALUL